

Robert S. Boynton, investiga el nou periodisme; professor a la Universitat de Nova York

VÍCTOR M. AMELA

IMA SANCHIS

LLUÍS AMIGUET

Tinc 52 anys i col·laboro a 'The New Yorker' i 'Rolling Stone'. Sóc un novaïorquès nadiu. El periodisme més creatiu als EUA avui s'està fent en àudio: l'autor penja els seus podcasts a iTunes amb patrocinis i audiències milionàries. Publico 'El nuevo nuevo periodismo' (UB)

“La gent ara vol llegir a la xarxa peces llargues de qualitat”

KIM MANRESA

Què queda del nou periodisme en el d'avui?

Durant dècades, el discurs periodístic pretenia que hi havia una única veritat i una única manera d'explicar-la, el seu, i que el periodista havia de dissimular que existia.

Hi continua havent fets i opinions i, si no els diferenciem, no hi ha periodisme.

Per descomptat, però la veritat no li arriba al periodista cada matí des del cel embolicada amb paper de cel·lofana perquè l'expliqui al món com si fos un mitjà.

I la notícia també es fa quan s'explica.

És el que va recordar el nou periodisme als 60: que no hi ha una sola veritat sinó veritats i que els fets no s'expliquen a si mateixos, sinó que, quan s'expliquen, es redefeixen.

Seleccionar o no les notícies en obrir un informatiu o un diari ja és subjectiu.

Per això, el més honest no és intentar convèncer el lector que “això són els fets que importen i aquesta l'única manera objectiva d'explicar-los”, sinó: “Això són els fets que nosaltres creiem importants tal com els veiem, però hi ha altres fets i moltes altres maneres d'explicar-los”.

Tots tenim una mica de veritat, però

ningú no la té tota.

El nou periodisme, a més, va donar recursos literaris a la premsa i va retornar al periodista el dret a no amagar-se rere aquesta presumpta imparcialitat que, de fet, només era la veu dels amos dels mitjans. Tom Wolfe va retornar el “jo” al periodisme.

Però recuperar el “jo” del periodista no significa que imposi el seu “ego”.

Gay Talese, quan descriu el món, es descriu també a si mateix, però sense interposar-se entre la realitat i el lector. La veritat sempre és personal, però el periodista no ha de personalitzar-la: entremig hi ha espai per al talent.

El nou periodisme retorna el jo al periodista. I el nou nou?

Talese i Wolfe i la seva generació van revifar el periodisme, però per poder existir com a periodistes havien de publicar al *The New Yorker*, *The New York Times*, *The Washington Post* o *The Inquirer*. Avui el nou nou periodisme ja no necessita grans capçaleres per difondre's.

I com arriben al lector?

Les noves tecnologies i les xarxes els permeten, sols o associats en xarxa amb altres periodistes i un espònsor, accedir directament a la seva audiència.

Servidors o servils

La premsa sol culpar el lector de la seva pròpia incompetència i, en comptes d'admetre que ha deixat de servir-li per ser servil amb polítics i lobbies, es queixa que la roba interior de Lady Gaga té més clics que els seus profunds continguts. Boynton explica, en canvi, que l'audiència busca, avui més que mai, anàlisi independent i reportatges de fons i s'interessa tant pels tangues com per la geopolítica si s'expliquen amb rigor i amenitat. La prova és que els editors li demanen alumnes que sàpiguen escriure “peces llargues”, que són les que tenen més visites, i aconseguixen audiències milionàries en plataformes independents. El bon periodisme mai no va tenir més futur.

Com?

Ara el millor periodisme als EUA es fa en àudio. Com que la tecnologia és barata, qualsevol pot editar-se avui sofisticades peces d'àudio amb bons textos i tota mena de recursos expressius: músiques, efectes, veus...

Per exemple.

Ira Glass aconseguix audiències milionàries i no té grup mediàtic. Penja directament els seus podcasts a iTunes i obté patrocinis que li paguen a ell directament.

Què explica?

This American Life són peces intel·lectualment exigents i molt divertides, com els creatius associats de *Radiotopia* de Roman Mars o les entrevistes a *The Heart* de Kaitlin Prest amb personatges al·lit, el lloc on som més sincers. No treballen per a cap grup mediàtic sinó que penguen els seus continguts directament en plataformes de podcast i després aconseguixen patrocinis.

I això dona per viure?

Hi continua havent talents en plantilla en els grans grups, per descomptat, però, com que els salaris baixen i la tecnologia permet penjar podcasts o textos directament en plataformes, amb un petit patrocini ja guanyes més que amb un petit sou d'empresa.

Suposo que el més difícil és començar.

Treballen moltíssim i amb talent. *Planet Money* va començar amb la recessió creuant les respostes dels banquers, que culpaven de la recessió els pobres que s'endeutaven amb hipoteques que no podien pagar; i les dels pobres, que culpaven els banquers d'haver creat productes financers que ningú no entenia. Avui continuen triomfant.

Són peces petites?

Això ja està desfasat! Els editors em truquen per fitxar-me els alumnes que saben escriure peces... llargues! Avui les audiències en paper o digitals volen articles de 7, 8, 10.000 paraules. Els reportatges literaris de 10 o 15 folis generen moltíssim trànsit.

Aquí encara regnen els abdominals de la top model amb un text de cinc línies.

Hi ha peces curtes que també triomfen: de la mateixa manera que a mi m'agraden les galetes, però també menjar-me un bon bistec. Al lector li agrada llegir una ocurrència tant com una història exigent, seriosa i ben escrita de deu pàgines.

El veig optimista.

A vostès els europeus sempre els agrada ser els primers a anunciar la fi del món, per això també escolten els americans ximpls i optimistes com jo.

M'alegra sentir-lo.

Els diaris perden audiència perquè no han donat a la gent el que volia sinó el que a ells els era més còmode: s'han posat al servei de polítics i lobbies i han oblidat que, si perden el lector, ho perden tot. Han de tornar al carrer, esbrinar què vol la gent i aprendre a donar-l'hi.

LLUÍS AMIGUET

Paquets Creuers Circuits Costes Gangues Vols Hotels Trens Fe

Comparteix EL TEU #SummerwithRIU

RIU Hotels & Resorts

Vol + 7 nits d'Hotel

LANZAROTE Riu Paraíso Lanzarote Resort **** Tot inclòs 539€	TENERIFE Clubhotel Riu Buena Vista **** Tot inclòs 443€
FUERTEVENTURA Riu Oliva Beach *** Tot inclòs 471€	MARRAKECH Riu Tikida Garden **** Tot inclòs 417€
GRAN CANARIA Club Riu Gran Canaria **** Tot inclòs 634€	GRAN CANARIA Riu Palace Maspalomas **** Mitja pensió 586€